En'âm 162 ► De Ki: "Şüphesiz Ki Benim Namazım, Kurbanım, Hayatım Ve Ölümüm Âlemlerin Rabbi Olan Allah İçindir."

Evet Müslüman sürekli söyleyecek bunu. Benim namazım Allah'a aittir. Bunu peygamberimize söylettiriyor Rabbimiz. Peygamberimiz söylüyor, biz dinleyeceğiz, sonra biz söyleyeceğiz, kendimiz dinleyeceğiz, çevremize ilan edeceğiz. Ama önce bunu kendimiz dinleyeceğiz. İmanımızı tazelemek üzere, imanımızı Allah'a arz etmek üzere önce kendimize söyleyeceğiz bunu. Benim namazım, yâni benim Allah'la diyalogum, benim Allah'tan mesaj alıp, Allah'a tekmil vermem anlamına gelen namazım, benim bedensel ve bireysel hayatıma Allah'ın karıştığını ortaya koymam, bunu evetlememem anlamına gelen namazım Allah içindir.

Öyleyse öyle bir namaz kılalım ki o Allah için olsun. Öyle bir namaz kılalım ki o Allah'a lâyık olsun. Öyle bir namaz kılalım, öyle bir hayat yaşayalım ki Rasulullah'ınki gibi olsun.

Öyle bir hayat yaşayalım ki kâfirlerinkinden, müşriklerinkinden farklı olsun. Kâfirlerle farkımız ortaya çıksın. Öyle bir namaz kılalım ki dinimizin direği olsun. Öyle bir namaz kılalım ki Allah'tan mesaj alma makamımız olsun bu namaz. Allah'a hayatın tekmilini verme makamı olsun bu namaz. Öyle bir namaz kılalım ki bizi tüm münkerlerden, tüm fahşadan korusun. Öyle bir namaz kılalım ki o namazda Rabbimizle yaptığımız ahitlerle hayatımız özdeş olsun. Namazımızla hayatımız özdeş olsun. Böylece hayatımız hep Allah için olsun. Yaşarken hep namazda olalım. Namazdayken hep Allah huzurunda olalım.

Evet mü'min hamdini Allah'a ait kılan kişidir. Namazımız, ibadetlerimiz ve tüm hayatımız Allah içindir. Zaten ibadetin dışında hayatımızda bir tek saniyemiz bile yoktur bizim. Tüm hayatımız kulluktur. Allah için bir hayat yaşayan bir kişinin hayatında kulluğun dışında bir saniye olur mu? Dünya hayatımız, âhiret hayatımız, ferdi hayatımız, toplumsal hayatımız, aile hayatımız, iş hayatımız, siyasal hayatımız, hukuksal hayatımız Allah'a aittir. Biz hayatı Allah için yaşarız. Çünkü bu hayatın sahibi O'dur. Bizi yaratan ve bu hayatı bize lütfeden O'dur. Vücutlarımız, bedenlerimiz, varlığımız, hayatımız, nefeslerimiz bize ait değildir. Hepsi hepsi O'nundur. Madem ki her şey O'na aittir, öyleyse onların tümünü O'na kullukta kullanmak zorundayız. Bütün bu sahip olduklarımızı onları bize verenin razı olmadığı yerde kullanmamız caiz

değildir. Tüm azalarımız, tüm varlığımız O'nun emânetidir bizde.

Yine benim orucum, diğer ibadet ve itaatlerim, tümünde ibadet halinde olduğumun bilincinde olduğum hayatım Allah içindir. Tüm hayatım bana Rabbimin belirlediği tüm kulluklarım Allah içindir. Ben Allah'a aidim. Bütün hayatım ve mematım, doğumum ve ölümüm, canlı oluşum ve canımı Rabbime teslim edişim âlemlerin Rabbi olan Allah'a aittir. Ondandır, Ondan kaynaklanmaktadır, Ona yöneliktir. Öldüren de Odur, hayat veren de. İşte O âlemlere program çizen Allah'ın ortağı da yoktur.